

CORYDON EN ALEXIS,

HERDERS - KOUT;

TER GELEGENTHEYD VAN DEN VREEDZAEMEN INTRÉE VAN DEN

ZEER EERWEERDEN HEER

NICOLAUS GERARD. VAESEN,

ALS PASTOOR. VAN HASSELT.

Den 20 Mey 1815.

RYM - STOFFE.

Pacificus est ingressus tuus? et alii: Pacificus.

Is uwen intrée vreedzaam? en hy zeyde, hy is vreedzaam. I. Rousou XVI. p. 4. & 5.

CORYDON.

Eminde *Alexis*, hoe ligt gy hier in den lommer,
Met de oogten vol getraen, en 't hert zoo vol van kommer?
Wat scheelt u, myn vrindin?
ALEXIS.

ach lieven Corydon!
Den rouw en mismoed, die myn hert zoo overwon
Is om dat ik van hier zie *Hasselt's* groene wallen:
Ik denk hoe is die Stad op korten tyd vervallen
Van haeren glans! die Stad, dat pronk juweel van deugd,
Van vré en liefde! eylas! hoe is haer beste jeugd
Verkeert in schande en twist! hoe loopt zy daglyks verder
In 't wild, van naer dat zy beroof was van haer' Herder!
God! is er voor een Stad wel eene grootre straf
Als dat gy van haer neemt een goeden Herder af?

CORYDON.

Ah lieve *Alexis*, 't schynt dat Gods barmhertigheden
Te zeer waeren getergt, darom heeft hy geleden.
Dat *Hasselt*, 't welk aen Godt en Herders wederstond,
Deez' geestelyke straf ten lasten ondervond.
Dog in die Stad zyn nog (Godtdank) veel goede zielen,
Om welkers 't wille Godt haer niet heel wou vernielen.
Hy wilt nog, op 't gebed van deze brave schaer,
Een gunstig oogmerk slaen op onzen *Hasselaer*.

ALEXIS.

Een gunstig oogmerk! hoe?
CORYDON.
Jae staekt vry uwe zugten,
Gy hebt voor 't *Hasselt's* volk geen reden meer van dugten,
Hun' schade word herstelt, is *HOLLER* er niet meer?
Zoo komt Heer *VAESSEN* nu herstellen *Hasselt's* eer.

ALEXIS.

Hoe! *VAESSEN*, zegd gy vrind? wie is dat? mag ik vragen,
Komt hy daer in met 't v? 't is 't eenen die derft waegen.
Gelyk een' Herder moet, zyn' ziele voor Gods wet
En voor zyn' schapeen? is 't een man die neerstig let
Op de behoeftheden van al zyn' schapeen smen?
Een man, die jong en oud, ryk en arm na betamen
Kan voeden? is 't een man, die boven allen mensch
Zyn Godt beoogt?

CORYDON.

Vrindin, hy is na onzen wensch.
Hy is een *Hasselaer*, die van jongs af gezogen
Heeft Gods gezonde leer, en achtien jaer geplogen
Tot *Corteshem* het ampt van Herder met veer vré,
Die zeive vreedzaamheyd brengt hy naer *Hasselt's* mé
Niet uyt zyn mond alleen, maer meer uyt zyne werken,
Kon men zyn wysheyd daer en deugden zoo bemerkén,
Dat *Corteshem* voor zyn' talenten scheen te klyén,
Maer 't *Hasselt's* Herders ampt hem moest bevoelen zyn.
Hoe had hy daer zyn Kerk, te voren naekt en duyster,
Door zyne neerstigheyd herstelt in vollen luyster!
Hoe had hy ryk en arm, jong, oud, en groot en klyén,
Gestig, behaegd, beminde, geidient tot medecyn!
Jae als men hoorde dat hy daer niet zou verbliven,
Zoo was hun' droefheyd met geen' pennen te beschryven
Eenieder dée zyn best, zy wendén alles aen
Dat hy tog bliven zou, en niet naer *Hasselt* gaen.

CORYDON.

ALEXIS WAT DUNKT U, ZAL *VAESSEN* ONS GEIYKEN!

ALEXIS.

ACH! WEERDIGEREN HEER KONDEN WY NOYT BERYKEN.

CORYDON en ALEXIS. GEZANG.

HErder lief, gy hebt ons' heren
Door uw miszaamheyd bekoorn;
Wy vergeen alle smertien,
Op dit lief soeterdig woord:
Daeren liet ons toe te zingen
Een klyn liedjen tot beleyt
Zeggen wy gees' groote dingen
Zang geeft altyd soet geluyt.

Hasselt's volk, springt op van vreugden
Op uws nieuwen Herders Feest!
Want gy hebt een mass vol deugden
Vol van liever en van geest,
Die u heden konnt besierien!
Laet ons musken, groot en klyn,
Dat wy door goede misieren
Zyn' bestering waardig zyn.

In wy hebben nu bevonden
Wat het is voor een straf
Als hier *Hollers* om ons' zonden
Was gedoolen in het graf!
Wacht u verder Godt te krenken,
Eer dat hy eens voor altyd
Zyne vract om ons gedonken,
Een ons laet ons' Herders kwyf.

Lieven Herder wilt gelooven
Wat wy zullen wyzer zyn!
Want ik was Gode ons u ontvoeren,
Ongeseesbaer weer ons' pyn!
Neen, wy zullen naer u hooren,
Als naer Godes afgezaad,
Een trachten noyt te stooren,
Maer beschermen 't allen kant.

Zo sult g'ons met liever leyden
Op de rechte Hemels baan;
Godt zal ons' gebenedyden
Zoo zal ons' geluk bezaen,
Tot dat hy ons eens zal stellen
Aen zyn schapeen 's rechterhand,
Waer gy ons sult vergezellen
Tot het Hemels Vaderland.

Nu dan Herder eens geschocken
Op den uyval van ons Lied
Een eens rondom uytgetrunken
Zonder vreesen van verdriet.
Jouws Herder, duystend keere
Wenchen wy u, al was G'odt
Aen een sterf'ling kan verceeren,
Tot uw heyl en zalig lot.

gegeven UT' naechte Van UW' DienstWILLIGE oosticLTCcht. v. uwUWers, vrlaster.